

Gorinchem, april 2021

Over het gereformeerde karakter van onze gemeente

De afgelopen maanden heeft de kerkenraad intensief nagedacht over het gereformeerde karakter van onze gemeente. Aanleiding was een vraag vanuit de gemeente over de geloofsdoop. We hebben de vraag breder getrokken en als volgt vertaald: is er in onze gemeente ruimte voor broers en zussen met een meer evangelische geloofsbeleving? Het antwoord van de kerkenraad: ja, mits. Hieronder leggen we uit wat we hiermee bedoelen.

Onze gemeente is geworteld in de gereformeerd-vrijgemaakte traditie. In de loop der jaren heeft onze gemeente een breder karakter gekregen. Gemeenteleden zijn getrouwd met iemand uit een andere geloofstraditie en daarnaast is er instroom van broers en zussen uit andere protestantse en evangelische kerken. Ook zijn er gemeenteleden die onder invloed van de evangelische beweging van lieverlee zijn opgeschoven richting een meer charismatische geloofspraktijk. GKv Gorinchem is hierin niet uniek. Het is herkenbaar voor veel gemeenten uit de GKv en andere traditionele kerkgemeenschappen.

Deze ontwikkeling beschouwen we als een gegeven. Niet als iets waar we moeite mee hebben en ons tegen verzetten. Integendeel. We zien het juist als een verrijking van onze gereformeerde traditie. Eerder hebben we hier al over nagedacht. In de notitie 'Toerusting en werk van de Heilige Geest' (mei 2020, te vinden op onze website) hebben we het als volgt opgeschreven: 'Wij zien de waarde van evangelische vernieuwing, omdat deze onze ogen geopend heeft voor het persoonlijke van het werk van de Heilige Geest. Maar we willen dat graag verbinden met het gereformeerde 'sola gratia', 'sola fide' en 'sola scriptura': alleen door genade, alleen door geloof worden we gered, en aan de Bijbel hebben we genoeg. Alles wat nodig is om gered te worden hebben we in Jezus Christus, onze Heer, ontvangen.

En uit de profielschets van onze gemeente, eveneens van begin vorig jaar: 'We willen God eren en zelf geïnspireerd worden door een Bijbelse, gereformeerde prediking met diepgang, met een evangelisch elan en eigentijdse liturgie.'

In de praktijk van alle dag hebben we dus te maken met een veelkleurige gemeente. Betekent dit nu dat we alles uit de evangelische dan wel charismatische beweging voetstoots omarmen? Nee, zeker niet. We koesteren onze gereformeerde leer, waarin de kinderdoop een belangrijke rol speelt. Met broers en zussen die op dit punt een afwijkende mening hebben gaan we het gesprek aan. We benadrukken dat het in de leer van onze kerk draait om 'genade alleen'. Het is God die het eerste woord heeft, onze redding komt van hem alleen. Als we elkaar hierin vinden herkennen we elkaar als medechristenen, ook als iemand een andere visie op de doop erop nahoudt.

Voor broers en zussen die zich hierop willen laten aanspreken is er alle ruimte om lid te zijn, deel te nemen aan het heilig avondmaal en zich met hun talenten en gaven in te zetten voor de gemeente van onze Heer. Ook als zij vasthouden aan hun standpunt over de dooppraktijk. Echter als het gaat over het ambt van ouderling en het geven van onderwijs onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad (catechese) wordt verwacht dat de gereformeerde leer inclusief de kinderdoop van harte wordt onderwezen.

Van broers en zussen die afwijken van de gereformeerde belijdenis verwachten we dat zij deze opvattingen niet actief uitdragen. Als kerkenraad verkiezen we het gesprek en waar nodig zullen we een broer of zus liefdevol vermanen en onderwijzen uit de Bijbel. Hiermee volgen we de lijn zoals de synode van ons kerkgenootschap die in 2014 heeft vastgesteld (artikel D56) en door tal van GKv-gemeenten in praktijk wordt gebracht.

Met het bovenstaande hebben we zeker geen waterdicht antwoord op alle vragen die het grensvlak van gereformeerd en evangelisch betreffen. Wel hebben we een leidraad die ons helpt om in gesprek met elkaar verder te komen en inhoud te geven aan de bijbelse opdracht om de eenheid te zoeken en te bewaren.